

MáltaiHírek

A Magyar Máltai Lovagok Szövetsége és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat lapja
XXII. évfolyam :: 1. szám :: 2016 március

**Az autista
gyermekem
dolgozni jár**

**A hajléktalan
ember
jogosítványa**

Az Eucharisztia

Összefogásból rohammentő

A következő lépés

a segítségnyújtás 1%

rendi hírek

Elnöki köszöntő

Kedves Máltaiak, kedves Barátaink!

Január elsejével hivatalba lépett a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének új vezetősége, és ezzel egyidejűleg – a tagságnak a múlt nyáron lezajlott választások során belém vetett bizalmából – átvehettem az elnökséget elődömtől Kállay Ubul Tamástól. A rendelkezésemre álló féléves felkészülési idő alkalmat adott az öt éves ciklusra vonatkozó elképzeléseimet a vezetőség tagjaival is megbeszélni, és a szükséges egyetértést a célok elérésében előkészíteni. Melyek ezek a célok?

A Máltai Rend egységes magyarországi megjelenítése

A Magyar Máltai Lovagok Szövetségének huszonöt évvel ezelőtti visszatérése és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat országos szintű – sőt sok esetben határokon túli – karitatív tevékenységének kiépülésével a Máltai Rend nemcsak jól láthatóan van jelen hazánkban, de rendkívül nagy társadalmi támogatottságot is élvez, ami az állam és a kormány részéről is elismerést hoz. A Máltai Rend és a Magyar Állam diplomáciai kapcsolatai kitűnőek, és a 2010-es államközi megállapodás adta keretek között az együttműködés is gyümölcsöző.

A mögöttünk álló 25 év után tehát megállapíthatjuk, hogy mára egy új fejlődési szakaszba értünk: az építkezés és növekedés szakaszából a „felnőttté vált”, érett, konszolidált szervezeti működés felelősségteljes szakaszába.

A Máltai Rend egységes megjelenítése hazánkban is csak úgy sikerülhet, ha minden fellépésünket és tevékenységünket áthatja a Rend karizmája, „a hit védelme és a rászorulók megsegítése”. Ezt az „üzenetet” minden máltai egységnek és minden egyes máltainak hitelesen kell tudnia megjeleníteni kifelé, akár a Szövetség vagy a Szeretetszolgálat, akár a Rend Nagykövetsége esetében, ki-ki a saját szerepében és tevékenységében. Ezért konkrét céloom, hogy ebben a vonatkozásban nagyon tudatosan fejlődjünk.

Személyes céloom a legszorosabb együttműködés biztosítása a Máltai Rend három magyarországi képviselete, illetve szervezete között, stratégiai és operatív szinten egyaránt. Ebben a Nagykövetséggel és a Szeretetszolgálattal az utóbbi

években – ispotályosi funkciómban – kialakított, a kölcsönös bizalmon alapuló jó kapcsolatokra tudok építkezni.

A Szövetség közösségének erősítése

Az eltelt huszonöt év és a Szövetség itthoni erős fejlődése természetesen változásokat és eltolódásokat hozott a Szövetség tagsági állományában, úgyhogy mára már a tagság nagyobb fele itthon él. Céloom a következő években az ebből adódó lehetőségeket kihasználva, a Szövetség belső egységének és összetartásának elmélyítése, egy élő közösség működtetése érdekében.

Minden további célunk erre a két fő célra fog épülni. Kívánom mindannyiunknak, hogy a Rend karizmájának tudatos megélésével együttesen tudjuk megvalósítani a kitűzött célokat és tudjunk törekedni az életszentség megvalósítására, a tuitio fidei et obsequium pauperum szellemében.

Barátainknak pedig ezúton is köszönjük a bizalmat és a tevékenységünket segítő jóakarató támogatást.

Szabadhegy Kristóf C.H.D.O.

Magyar Máltai Lovagok Szövetsége
Elnök

tartalom

Összefogásból rohammentő

Online adománygyűjtésből vásárolt új rohamkocsit állított szolgálatba a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Mentőszolgálatja januárban.

A Máltai Mentőszolgálat csaknem negyedszázados múltra visszatekintő, önkéntesekből szerveződött professzionális mentőszolgálat, melynek rohamkocsiját évente 1500 alkalommal riasztja az Országos Mentőszolgálat. Az évek óta használt jelenlegi jármű lassan kiöregszik a szolgálatból, pótlására 2014 őszén szervezett gyűjtést a Magyar Máltai Szeretetszolgálat a saját fejlesztésű www.adomanyozz.hu oldalán keresztül. A felszereléssel együtt több mint 40 millió forintos költség alig fél év alatt összegyűlt, az összeget részben magánszemélyek kis összegű befizetéseiből, részben gazdasági társaságok, valamint az I., a II., III. és XI. kerületi önkormányzatok és a Szerencsésné Zrt. hozzájárulásából sikerült előteremteni. A széles körű összefogás egyik emlékezetes pillanata volt, amikor Szabó Gabriella olimpiai bajnok kajakozó a Magyar Televízió Maradj Talpon! című vetélkedőjében nyert 5.000.000 forintot ajánlotta fel az új máltai mentőautó megvásárlásához.

Az újonnan vásárolt rohammentő a korábbi autókhoz hasonlóan az ország legjobban felszerelt járművei közé tartozik, és a legmagasabb képzettségű mentős csapatok teljesítenek rajta önkéntes szolgálatot. Horváth Tamás, a Máltai Mentőszolgálat vezetője a jármű átadásakor elmondta: az új máltai rohamkocsi különlegessége, hogy - szemben a legtöbb, Magyarországon használt mentőautóval - nem kisteherautóból lett átalakítva, hanem eleve mentőautónak készült. Az oldal-lengéscsillapítás például azt a célt szolgálja, hogy a nagy sebességgel kanyarodó autóban is biztonsággal szállíthassák a betegeket. Továbbá ez az első olyan mentőautó Magyarországon, amelyben ultrahangkészülék is van. A jármű a Batthyány téri Máltai központ udvaráról indul az OMSZ diszpécserének irányításával. A Máltai Mentőszolgálat az életmentés mellett betegszállítást is végez, rendezvények helyszínein mozgóórszolgálatot lát el, és gyakran szervez szakmai képzéseket is.

Rendi hírek
Elnöki köszöntő
2. oldal

Összefogásból rohammentő
3. oldal

Szolgálat
Az autista gyerekek munkába jár
4. oldal

Máltai Rend a nagyvilágban
Korunk nyomasztó jelképe a népvándorlás
6. oldal

Interjú
A családokat egyenként kell megmenteni
8. oldal

Szolgálat
A Gondviselés az árokparton is dolgozik
10. oldal

Üzenet a példaképnek
11. oldal

A hit védelme
Az Eucharisztia
12. oldal

Szolgálat
A hajléktalan ember jogosítványa
14. oldal

Teltházzal működtek a nappali melegedők
14. oldal

Máltai könyvek
Könyvajánló
15. oldal

Jelenlét
Ha nem lesz lelki megújulás, akkor nem lesz semmi
16. oldal

A címlapon: Bevetésre kész az önkéntes mentőegység és az új rohamkocsi

beköszöntő

Kedves Olvasó!

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat – gyakran látványos – projektjeinek bemutatása rendszerint megérdemelt visszhangot kelt a médiában, de itt, a Máltai Hírek hasábjain is. Közben sokszor méltatlanul elsiklunk a regionális intézményekben zajló mindennapos munka mellett, kevesebb fényt vetődik arra a már megszokott tevékenységre, melyet a Szeretetszolgálat regionális intézményei folytatnak vidéken, szerte az országban. Pedig alkalmazottak százai és önkénteseik ezrei dolgoznak nap mint nap a legkülönbözőbb módon, elkötelezetten, máltai szellemiségben, hogy segítsék rászoruló embertársainkat. Kiragadott, de sokatmondó példákat találnak erre idei első számunkban a Páva Zsolt pécsi polgármesterrel készített interjúnkban a 8. oldalon, valamint a Tolna megyei gyulai húsfeldolgozóról és a keszthelyi, autista munkatársakat foglalkoztató mosodáról szóló írásokban.

A Magyar Máltai Lovagok Szövetségének frissen hivatalba lépett új vezetősége előtt álló feladatokról Szabadhegy Kristóf elnök szól bemutatkozó köszöntőjében a 2. oldalon. Jó olvasást kívánok!

Tisztelettel,
WETTSTEIN JÁNOS

Kancellár,
a Máltai Rend magyarországi kommunikációs vezetője

szolgálat

Az autista gyerekelem munkába jár

Írta :: Parák Eszter
Fotók: Kovács Bence

Két barát ül a kanapén Keszthelyen, a Máltai Szeretetszolgálat intézményében. Az idősebb lassan megsimogatja társa vállát, átöleli és nyugtatgatja. Kisebbségünk tanúi, a két barát ugyanis autista.

Tudunk célt és megélhetést adni tizennégy embernek, ez a mosoda szépsége – mondja Wolf Jenő a Máltai Szeretetszolgálat FÉSZEK Mosodájának vezetője, miközben körbevezet a hatalmas mosó- és szárítógépek között. A dobok forognak, a vasaló alatt gőzölög a ruha, és mosolygós emberek hajtogatják

ügyesek, egy munkaterületet csinálnak, abban profik és nagyon szorgalmasak” – dicsérik kollégáikat. A kanapén barátját megnyugtató András, aki autista és Asperger szindrómás, kitűnő memóriával rendelkezik. A teljes menetrendet fejben tartja, könnyedén felidézi, hogy percre pontosan mikor érkezett valaki, éppen ki merre ment. Így nem is csoda, hogy ő lett a mosodában a portaszolgáló.

A FÉSZEK Mosoda autista munkatársai a szomszédos Gondviselés Háza Fogyatékkal Élők Napközi Otthona gondozottai. Az intézmény fejlesztő foglalkozásokkal, házi segítségnyújtással, támogató szolgálattal, szeretettel és odaadással nyújt segítséget az enyhe- és középsúlyos értelmi fogyatékos, mozgássérült, halmozottan sérült gyermekek, fiatal és felnőtt emberek számára, akik az intézményes oktatásból már kikerültek. „Nagyon fontos, hogy méltó legyen a környezet, méltó legyen a tevékenység, hogy valóban méltóságuk legyen az itt gondozott embereknek” – magyarázza alapelveiket Nagyné Varga Katalin szakmai vezető. Itt azért dolgoznak, hogy a felzárkóztatható sérült emberek megtalálják a helyüket a világban. Az első lépés a munka. Ha munka van, akkor sok minden más lehetséges. Az enyhe értelmi sérültek a legtöbb esetben képesek megállni a helyüket önállóan is, ám a középsúlyos fiatalok között sokan csak irányítás mellett képesek a munkára. „Van, akinek elég, ha jelen vagyunk, van, akinek szóbeli irányítás kell, és van, akit elég időnként ellenőrizni” – részletezi Nagyné Varga Katalin.

a friss, tiszta lepedőket, törölközőket. Mindannyian megváltott munkaképességűek, akik nemcsak munkahelyet kaptak, de otthonra is lettek a mosodában. Szeretek itt dolgozni, mondják szinte egyszerre a munkatársak. Van közöttük, aki az unokáját egyedül neveli. „Ha ki tudok mászni az ágyból, jövők dolgozni, itt érzem jól magam, tartozom valahová.”

„Korábban adminisztrátorként dolgoztam, és itt is vannak irodai feladataim” – válaszolja egy fiatal lány, miközben a feladatokról beszélgetünk. Ha csak lehet, mindenkinek próbálnak olyan munkát találni, amit örömmel végez. Az üzemben a megváltozott munkaképességű emberek mellett nyolc enyhén és közepesen súlyos autista fiatal dolgozik. „Nagyon

A fiatalok munkába állása nagy lépés a családjaik számára is. „Látni, hogy a gyerekeim, akiről azt hittem, hogy egy baba, dolgozni jár, felelősségteljes munkát végez, a legnagyobb öröm egy szülőnek” - mondja a napközi szakmai vezetője. Emellett fontos, hogy pénzt keresnek a dolgozók, így pótolva esetenként azt, amit a szülők a gyerekük állandó gondozása mellett nem tudnak megkeresni. „A munkába állással hatalmasat fejlődött a személyiségük, és bizonyos igényeik is megjelentek”. Az egyik fiú például mióta keresete van, minden reggel vásárol magának egy csokoládés cappuccinót. Eddig ezt nem

tehetette meg, mert nem volt rá a családnak napi száz forintja.

A Máltai Szeretetszolgálat munkatársai pedig azon dolgoznak, hogy a mosoda, mely pályázati forrásból létesült, idén nullszaldós legyen, és idővel nyereséggé váljon, hogy megállja a helyét a piacon. Szállodáknak, panzióknak, idősek

egy ilyen sütemény, hogy megegyék. A következő szobában textílfestést gyakorolnak, ami a munkaterápiát megelőző felzárkóztató tevékenység. Benyitva a következő ajtón hatalmas labdákkal gimnasztikázó vidám arcok fogadnak. Színes fénygömb forog a szomszéd szobában, ahol meseterápia zajlik halmozottan sérült gyerekeknek. A csendből kilépve csörgő, zongora és énekeszó hívogat a következő helyiségbe. Nándi ül a szintetizátornál és kezdi el az Erdő, erdő, erdő kezdetű népdalt. A Down szindrómás fiú nemcsak zongorázik, harmonikán is játszik, amit gyakorolhat is a mindennapos zenei foglalkozásokon.

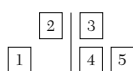
„Azt gondolom, mindannyiunk legnagyobb sikere, hogy ilyen sokan el tudtak helyezkedni a mosodában, meg tudták tanulni a folyamatokat. És az, amikor olyan gyermek, aki-

otthonának dolgozik a mosoda, és persze a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Gondviselés Házának. Hetente négyszáz kiló ruhát tudnak tisztítani és vasalni. „Lap textíliákat mosunk, fazon ruhákat nem. Két, egyenként 14 kilogramm kapacitású mosógépünk van és egy 12 kilogrammos, amit a Diplomata Feleségek Egyesületétől kaptunk ajándékba. Továbbá két szárító gépünk és egy 160 centis mángorló gépünk van, melyek a legújabb technológiával rendelkeznek. Ez az üzemeltetést is megkönnyíti” – mutatja Wolf Jenő a mosoda felszereltségét.

A Gondviselés Házában több teremben folyik a fejlesztő tevékenység. Egy asztalnál kézműves foglalkozás van, muffinokat dekorálnak. Van, aki a fogaival díszít, hisz mégis csak arra való

gyűjtöttek össze. Keszthelyen iskolák, a tűzoltóság és a hivatalok is a préselő műhely számára gyűjtik a palackot, amelyért az itt dolgozók mennek el segítőkkel. A zsugorított végtermékért annyi pénzt kapnak, amennyiből a nyár végén el tudnak menni kirándulni. Most éppen a „cápas állatkertbe” készülnek...

1. Mozgásfejlesztés
2. Egy különleges barátság
3. Mindenkinek megvan a maga feladata
4. A cápas állatkertre gyűjtenek
5. Több száz kilogramm ruhát mosnak egy héten

rend a nagyvilágban

Korunk nyomasztó jelképe a népvándorlás

A Nagymester beszámolója a 2015-ös évről

Ahogy a Nagymester Hollande francia elnöknek írta a novemberi párizsi terrortámadások utáni részvénytárgyalásában: „a terrorizmus az emberiség ellensége, és veszélyt jelent az egész nemzetközi közösség számára”. A Bataclan koncertterem ostrománál a Máltai Rend azonnal válaszolt a párizsi prefektúra segélyhívására, 40 mentőt és 8 járművet küldött, hogy segítséget nyújtson az áldozatoknak. Franciaországtól Mali-ig, egy kaliforniai fogyatékos központot elkövetett mérszárlástól a háború sújtotta Közel-Keletig, ennek a konfliktusnak a méretei egyre nőnek.

Ma az aszimmetrikus konfliktusok korát éljük, amelyben a hadviselő felek - már nem országok, hanem csoportok - elutasítják a humanitárius egyezményeket, amelyeket évszázados atrocitások után foglaltak törvénybe az államok. Ez egy olyan kor, amelyben a harc nem hadszíntereken folyik, hanem iskolákat, kórházakat, színházakat, nyilvános helyeket támadnak meg - s az áldozatok gyakran nem katonák, hanem ártatlan civilek, akik kénytelenek elhagyni otthonaikat, és hosszú, veszélyes utakon menekülni. Ez a tömeges, hatvan millió embert érintő, valódi „népvándorlás” korunk nyomasztó jelképe lett, s ez ad egyre összetettebb feladatot a humanitárius szervezeteknek. A Szuverén Máltai Lovagrend kezdettől fogva vallotta, hogy nincs rövidtávú megoldás, és az nem állhat se falakból, se jelentésekből. Hidakat kell építeni, ahogy ezt Ferenc pápa nemrég mondta: a hosszú távú politikai megoldások hiánya az, ami az egyre jobban elhúzódó válságokat és a példátlan szintű eltorzulásokat okozza.

Cselekvésre, a háború utáni genfi egyezményekben lefektetett humanitárius elvek megerősítésére szólítunk fel mindenkit. Az Európai Unióval együtt kell dolgoznia, hogy a humanitárius válság kezelésére létrehozzon egy közös politikát, gyorsabb közigazgatási

2016. január 12-én, a diplomáciai karnak adott hagyományos újévi fogadásán, Fra' Matthew Festing Nagymester mérleget vont az elmúlt év eseményeiről, s kitekintést adott a jövőre. Megállapította, hogy a népek és kormányok közötti hajdan szilárd hidakat ma a félelem és a bizalmatlanság akadályai torlaszolják el. Ez a világ annyi részén támadó új fundamentalizmus keserű következménye.

eljárásokat, és elismerje a válságkezelésben elérendő alapvető értékeket: az élet védelmét, az emberi méltóság fenntartását és a tolerancia előmozdítását. Sajnálatos, hogy a háború elől menekülni kényszerülő szíriai emberek életveszélyes eszközökkel kísérik meg elérni Európát.

Hosszútávú tervekre és célkitűzésekre van szükség, hogy felkészüljünk erre a kihívásra. Európában még mindig sokkal kisebb számokról van szó, mint más országokban, amelyek évek óta fogadják be menekültek millióit. Libanonban van a legtöbb szíriai menekült, majd Jordániában, ahol minden tízedik ember menekült, és ezek az országok, bár feszült helyzetben vannak, nem omlottak össze. Nagyon fontos, sőt életbevágó, hogy növeljük a támogatást a Szíriával szomszédos országokban, ahol a menekültek és a helyi lakosság helyzete nagyon súlyos.

A Malteser International, a Rend világméretű segélyszolgálat, mindennap sokezer kitépített embert támogat Irakban, Török-

országban és Libanonban: segélynyújtással, mobil orvosi egységekkel és szociális ellátással. Libanonban, ahol minden harmadik lakos menekült, a Rend Libanoni Szövetsége sokrétű támogatást ad a Malteser International közreműködésével. A Lampedusa sziget körüli tengereken a Rend olasz segélyszolgálatának orvosai, ápolói és mentői naponta dolgoznak a járőrhajókon, hogy kétségbeesett férfiak, nők és gyermekek ezreit mentsék meg. Csak októberben és novemberben 1500 embert mentettek ki, akik a tengeren sodródtak. Az elmúlt hónapokban a Rend kiterjesztette a segítségét az Égei-tengerre is, miután fokozódott a menekültek áramlása Görögország felé, és nőtt a szívfacsaró halálesetek száma is. 2015 során a „balkáni útvonalon” is segítséget nyújtottak a Rend szervezetei, az ott átvonuló, főleg szíriai menekülteknek.

De a menekültválság nem csak Európát érinti, hanem Közép-Amerikát és Délkelet-Ázsiát is. Ebből a tapasztalatunkból kiindulva a Máltai Rend novemberben megfigyelőként részt vett Málta szigetén, Vallettában a kulcsfontosságú migrációs csúcstalálkozón, ahol európai és afrikai államok voltak jelen.

A humanitárius válságokon kívül járványok és természeti katasztrófák is dúlnak a világ számos részén. Afrikában például Kenyában, Dél-Szudánban, Elefántcsontparton, Kamerunban és sok más országban a Rend egészségügyi projekteket létesített az Ebola, a tuberkulózis és az AIDS elleni harcra. Megelőző kampányokat szervez, egészségügyi

dolgozókat képez, mobil orvosi csapatokat állít ki, víz és élelmiszer-ellátást biztosít. Közép- és Dél-Amerikában 21 országban leng a Rend zászlaja az öregotthonok, napközi klinikák, utcagyerekeket ellátó házak és HIV-pozitív anyák és csecsemők otthonai fölött.

Míg a nemzetközi közösség arról tanácskozik, hogy hogyan lehet csökkenteni a klímaváltozás hatásait, melyek a világszegénység jelentős okozói, addig a Máltai Rend számos közösséget támogat olyan kezdeményezésekkel, amelyek ezeket a hatásokat enyhíthetik. Dél-Kelet-Ázsiában a Malteser International olyan programokat hajt végre, melyek az áradások és földreusztamlások katasztrófakockázatát csökkentik. Sok projektben ösztönzi a természeti kincsek – például folyók és erdők – fenntartható használatát, és támogatja a helyi közösségeket.

A nagy katasztrófák után a Máltai Rend segítő szervezetei hosszú ideig a helyszínen

maradnak, jóval azután is, mikor a nemzetközi közösség figyelme már elhalványult. Bennünk azok a történetek érintenek, amelyek eltűntek a címlapokról és a televízió képernyőjéről, de ahol a szenvedés folytatódik. Példa erre Nepál és a Fülöp-szigetek. Nyolc hónappal a nepáli pusztító földrengések után, politikai súrlódások és környezetvédelmi korlátozások tovább bonyolítják a nehéz helyzetet. A Malteser International munkatársai törmelékot szállítottak el, több mint 70.000 embert etettek és láttak el, és máig a helyszínen vannak orvosi, logisztikai és szociális segítségnyújtással. A tájfun, mely 2013-ban sújtotta a Fülöp-szigeteket, és több ezer életet és otthont pusztított el, mára a média által elfeledett történet. De a katasztrófa következményei a Máltai Rendnél még mindig hírnek számítanak. A romokból fölépítettek többszáz új házat, melyek azóta már újabb szélsőséges időjárási viszonyokat álltak ki.

Ázsiában a Rend szegényekről és betegekről gondoskodik, különösen a lepra áldozatairól.

Támogatja a génterápiás leprakutatási projektet Kambodzsában, Laoszban és Vietnamban. Kubában évenként 750.000 ételt osztanak ki; Peruban gyógyszereket juttatnak és orvosi kezelést biztosítanak a vidéki bennszülött lakosoknak. Európától Dél-Amerikáig több tucat létesítményben – öregotthonokban, fogyatékosok és lelki zavarokban szenvedőket ellátó intézményekben és egészségügyi ellátó helye-

A Máltai Rend 900 éves múltra tekint vissza a rászorulóknak nyújtott szolgálatban, legyenek azok bárkik és bárhonnán származók. Jelen van az öt földrész 120 országában. Nemzetközi státuszáról tanúskodik diplomáciai kapcsolata 106 állammal és 30 nemzetközi szervezettel.

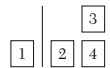
ken egyesítik a Rend ősi szolgáló szellemét a modern klinikai kezelésekkkel. Betlehemben a Szent Család Kórház már 25 éve egy fogalom, több ezer, többnyire nem keresztény anya számára. És a nyári táborokban lelkes fiatalok – talán jövőbeli önkéntesek – szórakozva tanulják meg a nagylelkűség és az aktív szeretet értékét, amely később érzékenyebb emberekké és értékesebb felnőttekké teszi őket.

A Máltai Rendnek, mint katolikus egyházi rendnek a spirituális dimenziója úgy is értelmezhető, mint egy imádság, amelyből mások javára irányuló cselekvés fakad. Ilyen példaadás volt a mi szeretett néhai nagymesterünk, Fra' Andrew Bertie személyisége, akinek tavaly februárban indult meg a boldog-

gá avatási eljárása. A tanúk kihallgatása most van folyamatban. Ez a vallási elem a fonál, ami összeköti a rendtagok lelki életét a zárándoklatok külső megnyilvánulásával. Tavaly a 42 országból érkező rendtagok és önkéntesek több ezer fogyatékos és beteg embert vittek Lourdes-ba és a többi nagy Mária-szentélybe szerte a világon. A Máltai Rend romákhhoz kinevezett nagykövete hat országból 250 zárándokot vezetett a Vatikánba, ezzel tanúskodva a Rendnek a romák társadalmi integrációja érdekében végzett munkájáról.

Egyik példája annak, hogyan tudja a humanitárius diplomácia előmozdítani a párbeszédet és a népek közötti megértést, a római Magisztrális Villában múlt októberben tartott konferencia a két líbiai hatóság, a tobruki és a tripoli részvételével. Ez egy rendkívül jelentős esemény volt, melyen az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága és az olasz külügyminisztérium is részt vettek. A sikeres találkozón a két delegáció felismerte, hogy nincs köztük nézeteltérés a migráció kérdésével kapcsolatban. Hálaság voltak a lehetőségért, hogy kifejezzék álláspontjukat, és beszélhessenek azokról a kihívásokról, melyekkel szembesülnek: például a virágzó emberkereskedelemtől és annak a szükségességéről, hogy országukban megerősítsék a humanitárius törvényeket. Ez a példa is mutatja, hogyan tudja a humanitárius diplomácia előmozdítani a párbeszédet és a népek közötti megértést.

Az előttiünk álló évben a Nagymester által kifejezett szándékok összefonódnak a Ferenc pápa által decemberben megnyitott Irgalmasság Jubileumi Szent Évével, illetve annak témáival és reményeivel. Ebből az alkalomból 2500 önkéntes érkezik majd számos országból Rómába, hogy szolgálatot lásson el a négy nagy római bazilikánál kialakított az elsősegélynyújtó pontokon. Ahogy Ferenc pápa írta a Rendkívüli Szentévet elrendelő bullájában, az irgalmasság „az alaptörvény, ami minden ember szívében lakozik, (...) a híd, amely összeköti az Istent és az embert, megnyitva szívünket a reménynek, hogy mindörökké szeretettek vagyunk, bűnösségünk ellenére.”

1. Roma-zárándoklat
2. Párizs-Bataclan
3. Els segély állomás Rómában a Szent Péter téren
4. A nepáli földrengés után

A családokat egyenként kell megmenteni

• Nagyszabású programot zártak nemrégiben, ha jól idézzük, négy leszakadó peremkerületben nyolcszáz család felemelését tűzték célul, és a kiterjedt fejlesztő és közösségépítő programok mellett nagyon sokan új otthonhoz is jutottak: 35 család a telepről a városba költözött, nyolcvan család lakását pedig felújította a város. Elkészült minden, kész vannak, lehet hátradőlni? •

Páva Zsolt pécsi polgármester: a nyomortelepeken élők felemelése európai siker

Nyolcszáz szegénységben élő család sorsát változtatta meg valamilyen módon a Pécsen nemrégiben lezajlott rehabilitációs program, amely nemzetközi elismerést hozott a városnak, és a vele együttműködő civil szervezeteknek. Páva Zsolt polgármester nem titkolja, hogy megválasztása után még azt tervezte, a nyomortelepét a lakók elköltöztetésével és tolólapos dózerrel számolja fel, egy találkozás azonban arról győzte meg: a pusztítás értelmetlen lenne, a családokat és az épületeket egyenként kell megmenteni. Ma azt mondja, büszke arra, hogy a nehezebb utat választották.

Ami most lezárult, az egy tizenhét éves európai uniós program. Az integrációs programok azonban már évekkel korábban elindultak, és a sikeres városrehabilitáció után is folytatódhatnak. Ha találunk olyan pályázati lehetőséget, ami további forrást jelenthet, akkor az építkezésben is tudunk haladni, de György-telepen a Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét programjának folytatását mindenképpen támogatjuk. Egyébként abban bízom, hogy egy esetleges későbbi pályázat elbírálásánál Pécs számára előnyt jelent a mostani program referenciáértéke.

• Hogyan kezdődött? •

2009-et írtunk, amikor polgármester lettem. Pécs arra készült, hogy 2010-ben az Európa Kulturális Fővárosa címet viseli, ennek kapcsán rengeteg program indult el, köztük olyanok is, amelyeknek egyfajta városrehabilitációs jellege volt. Sajnos, számos program alulfinanszírozott volt, forrásokat kellett átcsoportosítani, és sok minden kikerült a kulturális főváros címhez tartozó programok közül. Viszont ott volt az a szégyenfolt a város testén, amit György-telepnek nevezünk, nekünk pedig döntést kellett hozni, hogy mit kezdjük a nyomorteleppelel.

• Milyen problémát jelentett Pécs számára a telep? •

Nem ez volt az egyetlen leszakadt településrész a városban, de ez volt a legkiszívóbb. Óriási különbségek alakultak ki, a nyomortelepről elindulva két buszmegállónyi távolságra már kertes, jómódú övezetben találhatta magát az ember. Ezeket a különbségeket csökkenteni kellett, méghozzá úgy, hogy a legelesettebb társainkat felemeljük. Ez egy sokágú, komplex feladatkör, de mindenképpen kötelességünk. Egyrészt a kereszténységünkben fakadó elvárás, másrészt észérvekkel belátható szükségszerűség is. Ami György-telepet illeti: egy jól körülhatárolható területről beszélünk, ami minden tekintetben kiesik a városból, nemcsak fizikailag, hanem társadalmilag is. Ez az elkülönült kolónia az ezerkilencszáz éves elején létesült, a Szent György aknán dolgozó bányászok családjai laktak itt. A domboldalba épült, sorházak alakította telep évtizedeken keresztül működött, a szénbányászat leépülése után azonban olyan lakók költöztek be a megüresedő épületekbe, hogy a terület szlamosodni kezdett. Volt idő, amikor az utcán folyt a szennyvíz és patkányok futkostak a házak közötti sárban. Az épületek egy része kezdett összedőlni, télen a lakók szeméttel, innen-onnan összeszedett

hulladékkal tüzeltek, a gyerekek alultápláltak, a felnőttek munkanélküliek és depressziósok voltak, a kilátástalanság mindenre rányomta a bélyegét. Ami rosszat egy telepről el lehet mondani, az itt mind igaz volt.

• Ezzel kellett valamit kezdenie a város vezetésének. •

Bevallom őszintén, én nem láttam más kiutat, csak a radikális megoldást: a lakók kiköltöztetését és az épületek lebontását. Azt gondoltam, hogy a családoknak keressünk valahol másik lakóhelyet, a telepre pedig beküldünk egy tolólapos dózert, azután erdőt, vagy ligetet telepítünk a helyére. Azután találkoztam Vecsei Miklóssal, a Máltai Szeretetszolgálat alelnökével, aki meggyőzött, hogy a pusztításnak nincs értelme, épp ellenkezőleg, rehabilitációs programra van szükség. Fizikai, szellemi és humán értelemben is. A személyeket és a családokat egyenként kell megmenteni, ahogyan a házakat is. És nagyon hálás vagyok neki ezért a beszélgetésért, mert meggyőzött arról, hogy ezt kell tennünk. Az önkormányzat ekkortól kezdve támogatja a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Jelenlét programját.

• Mit látott a város vezetőjeként a Szeretetszolgálat telepen végzett munkájából? •

Ez egy olyan modell, ami más településeken is érvényesülni tudott, az ország más részein éppúgy, mint a György-telepen. Minden ügyvel külön-külön foglalkoznak, minden családdal, sőt minden személlyel egyenként, tehát nem generális megoldást keresnek. A komplexitása abban áll, hogy minden szereplő érintett benne a maga egyéni módján. A Jelenlét Program nagy erénye abban áll, hogy a segítők ott vannak helyben és mindig elérhetők. Az illető nem egy vadidegen ember, hanem olyan, akit mindenki ismer, és aki ismeri az ott élők problémáit. Nem azzal kell kezdeni, hogy megértse, ki az, aki hozzá fordul valamilyen ügyvel, mert már ismeri őt is, a körülményeket is. Ezekben a területeken különösen fontos, hogy a segítségnyújtás nem kampányt jelent, nem három-négy hónapig tart, ami után elvonulunk, hanem folyamatosan ott vagyunk. Szerintem ez az egészséges kulcsa. György-telepen egy olyan modellt tudtunk kialakítani, amiben a különböző szereplőknek – beleértve az önkormányzatot, a rendőrséget, hatóságokat és persze a Máltai Szeretetszolgálat pécsi embereit – mindenkinek megvan a maga szerepe, ami a segítő hozzáállásra alapul.

• **Milyen fejlesztések valósultak meg a telepen?** •

Elkezdtek a házakat felújítani, köztük olyanokat is, amelyeket talán gazdaságosabb lett volna bontani, mint felújítani, de mégiscsak megerősítettük a falakat. Megcsináltuk a vízszigeteléseket, fával, szénrel fűthető kályhákat, normális fűtőtesteket építettünk be a házakba, és azután bevezettük a vizet is a lakásokba, elkészült a csatornázás, megvolt a fereg- és patkányirtás. Járda épültek, és a közvilágítást is megcsináltuk, mert korábban csak egy-két lámpa pislákkolt az egész területen. A legelső épületben, amit felújítottunk, közösségi helyiséget rendeztünk be a Máltai Szeretetszolgálat. Ezzel gyakorlatilag beköltöztek a telepre, és onnan végezték a munkájukat. Az első nagyszabású, az egész telepet érintő akció a szemétszedés volt. Ha jól emlékszem, ez egy generális akció volt, mert heteken át teherautószám kellett elszállítani a hulladékot, gumibroncsot, büzlő állattetemeteket, rozsdás sparthelket és ki tudja már, mi mindent. De ez már közösségi akció volt, mert megmondták az embereknek, hogy nem nézni kell, mások hogyan viszik el az ő szemetüket, hanem mindenkinek ott kell lenni, megfogni a lapátot, és

segíteni összeszedni. És ez így is zajlott. Azután ott voltak a lefolyók, amiket meg kellett tisztítani, hiszen ha jött egy nagy eső, a házakat árasztotta el a víz, ahelyett, hogy lefolyt volna a völgybe. Kezdték egy kicsit formát kapni ez a rész, közben megkezdődött a gye-

és segítették a munkát. A program részeként egyes, telepeken élő családok a város más részeiben kaptak új otthonot, ennek a híre néhány helyen riadalmat váltott ki az ott élő emberek körében. Voltak, akik kifejezetten negatív politikai hangulatot keltettek, de a

rekek közétkeztetése, iskolai felzárkóztatása, majd átképzési programok indultak, hogy minél többen munkát találjanak a telepen élők közül. A teleptől nem messze, de már egy másik városrészben működött az egykori Jó szerencsét! mozi, az épület részleges felújításával egy képző központot hoztunk létre, ahol ma már a hét minden napján megtelnek a helyiségek, a felnőtteknek szóló képzések mellett szakkörök és gyerekprogramok zajlanak itt. A György-telepen kezdett rehabilitációs programnak azután új lendületet adott az uniós program, amelybe viszont már más leszakadó településrészek és más civil szervezetek is bekapcsolódtak.

• **A nyomorban élők felemelésébe befektetett forrásokat sokan kidobott pénznek tekintik, annál is inkább, mert gyors és látványos sikerekre rövid távon nem lehet számítani, a rehabilitáció eredménye hosszú évek, esetleg évtizedek múltán mutatkozik meg. Voltak vitái az önkormányzatban, kellett érvelnie a pécsi rehabilitációs program mellett?** •

Ne vegyék győzelmi jelentésnek, de ez egy olyan siker, amit mindenki értékeli. Látják, hogy jobb lett a helyzet. És ami a legfontosabb, az érintett családok is felismerték a program fontosságát és súlyát, elfogadták

költözések rendben lezajlottak. Komoly energiát fektettünk az emberek felvilágosításába, hogy elmondjuk: nem börtöntöltelékek, nem bűnöző és randalírozó elemek költöznek a szomszédságba, hanem kisgyermekes családok érkeznek, akikkel együtt lehet élni. Eltelt egy év, és azt mondhatjuk, hogy az átköltözések rendben lezajlottak, egyetlen olyan esetről tudunk, ahol konfliktus alakult ki, amit meg kell oldani, a többiek rendben beilleszkedtek az új környezetbe, és normális együttélés kezd kialakulni. Nagyon sok energiát fektettünk az előkészületekbe, de szerintem megérte.

• **A város lakói tehát elismerték. Kapott visszajelzéseket máshonnan is?** •

A városrehabilitációs program nemcsak Magyarországon, hanem a határokon túl is jelentős elismerést váltott ki. Az uniós ellenőrzések mellett a különféle jelentések és visszacsatolások is egyértelművé teszik a sikert. Pécs felkerült egy európai referencia listára, mint egy figyelemre méltó szociális modell helyszíne. Erre pedig nemcsak polgármesterként vagyok nagyon büszke.

1. Páva Zsolt Pécs polgármestere
2. A jelenlét a program legfontosabb eleme

szolgálat

A Gondviselés az árokparton dolgozik

Életmű díjat kapott a máltai mentős

Írta :: Parák Eszter

Dr. Sirák András Budapest egyik külső kerületében, Rákosfalván nőtt föl sokat betegeskedő gyerekként. Orvosa, dr. Szabó Barnabás olyan nagy hatással volt rá, hogy eldöntötte, ez lesz az ő hivatása. 1967-ben érettségizett a piaristáknál, ami akkoriban, ahogy fogalmaz, rossz ómen volt. Hiába voltak meg a felvételihez szükséges pontjai, a bizottság azt mondta, egyházi iskolában végzett ember nem való az orvosi egyetemre. „De milyen a Gondviselés, ha azonnal fölvesznek, soha nem találkozom a későbbi feleségemmel. Így egy csoportba kerültünk, egymásra találtunk és 1971 óta vagyunk házaspár, négy gyermekünk született. Azt az egy évet, amit a következő felvételiig kellett várnom, az Országos Mentőszolgálatnál töltöttem mentőápolóként. A mentőzés akkora szerelem lett az életemben, hogy még ilyen öregem is visszajárok ide a máltai rohamkocsira.” 1991-ben, II. János Pápa magyarországi látogatása alkalmával került kapcsolatba a Szeretetszolgálat mentős egységével, és egy évvel később állandó tagja lett a csapatnak. „Tetszett a keresztény önkéntesség gondolata, és az is nagyon jó, hogy ez nem egy „ellenmentőszolgálat”, hanem az OMSZ felügyelete alatt és annak irányításával dolgozik.”

1980 óta Velencén dolgozik házi orvosként. Vallja, hogy a családban mindenkinek helye van, és ezt a jó családorvosnak látnia kell. „A ma divatos szingliség addig buli, amíg nem jön egy bokatorés. Nem véletlen, hogy az embert a Jóisten családba találta ki, ahol az öreg nagymamának is fontos szerepe van. Lehet, hogy már nem lát, nem tud már diót törni sem, csak ül egész nap a székén és morzsolgatja a rózsafüzért, de ez a nagymama az egész családját imádkozza. Egy betegség lefolyásában, a gyógyulás gyorsaságában na-

Ez az alkalmazott kereszténység – mutat a Máltai Mentőszolgálat rohamkocsijára Dr. Sirák András, akit februárban életmű díjjal tüntettek ki.

gyon sokat számít az, hogy valakire mennyire van szükség otthon.” Velencén nemcsak házi orvosként tartják számon. A helyi orvos nélküli mentőegység gyakran hívja, ha nagy a baj. „Tavaly télen felhívott a gépkocsivezető: „Főnök gyere, a Nadapi úton újraélesztünk.” Egy életjelenségek nélküli fekvő férfin dolgoztak a kollégák, aki az erdőn fát vágott láncfűrészsel, ami visszacsapott és elvágta a nyakát 20 centi hosszán és 10 centi mélyen. Az újraélesztés során az árokparton minden mellkaskompressziónál egy buggyanás vér kispriccelt a nyakából. Látszott, ha így folytatjuk, hamar elfogy az öt liter vér. De milyen a Gondviselés? Amikor elővettem egy érlelő csipeszt, nehogy azt higgye bárki, hogy

láttam, melyik az a véna és hol fut, amit el kellett szorítani. De összecsíptem és hirtelen lecsökkent a vérzés. Az ér vásík végét így már láttam, és le tudtam fogni. A rohamkocsiban, bár már mindenki lemondott a férfiről, rá tettük az EKG-t és csodák csodája szabályos sinus ritmust mutatott. A kórházban 5 ember három és fél órán át operálta, ma pedig a szomszéd faluban, Pázmádon motorozik.” Dr. Sirák András 1986 óta oktat a SOTE Családorvos Tanszékén, valamint a szegedi és pécsi Orvostudományi Egyetemen. A szakmai tudáson túl két dolgot szeretne minden orvostanhallgatónak megtanítani: a betegek és betegségek tisztelétét, és az alázatot. „Meg kell tanítani a rezidenseknek a különbséget a

tankönyv és a valóság között. A betegekkel viccelődök néha, hogy tessék elővenni a belgyógyászat tankönyvet és annak megfelelően betegedjenek meg, ne így össze-vissza.” Több átdolgozott kiadásban, tizenkétezer példányban jelent meg Sürgősségi betegellátás című könyve, melyből orvosok és rezidensek százai

tanulnak. Sokat segít egy jó könyv, de az orvostudományt nem lehet tankönyvből megtanulni, mondja Dr. Sirák András. „Sok tapasztalatra és mester-tanítvány kapcsolatra van szükség. Nagyon fontos, hogy szó szerint fogjuk a kezét a tanulónak, amikor beadja az első injekciót egy gerinche. És megtanítsuk neki mindazt, amit az iskolában nem lehet, többek között a kereszténységet. A feleségemnek, aki maga is családorvos, van egy nagyon jó mondanója, hogy élni még csak lehet Isten nélkül, de meghalni nem.” A 2008-ban „Az év orvososa díjjal kitüntetett” doktor azt mondja, a sok szenvedés láttán sem inogott meg soha a hite. „Isten soha nem mondott olyat, hogy ha vasárnap elmész a misére, akkor mindentől megvédek. Nem. Isten úgy engedi, hogy belekapaszkodjunk, hogy közben meghagyja a saját énünket, a saját butaságainkat is, de még a legkegyetlenebb helyzetben is közel van hozzánk.” Az életmű díj átvételekor nem volt büszke magára, azt mondja, nem méltó egy ilyen elismerésre. „Ami keveset én csináltam, azt mind a Jóistennek köszönhetem. Remélem, hogy az unokáim közül lesz valaki orvos. Túl sok könyvem van ahhoz, hogy elhordjam az antikváriumba.”

1	3
2	
1. Családorvos Kutatók Országos Szervezete Életmű díja
 2. Dr. Sirák András újraélesztést tanít rendőröknek
 3. Életmentő akcióban a Máltai Mentőszolgálattal

Üzenet a példaképnek

1	2
3	
1. A menekülttáborban szétmálló zacskóból vannak az álmok
 2. A zacskó helyett Messi mezét húzhatja magára a kabuli kisfiú
 3. Amikor még zacskó sincs...

A legnagyobb rajongóikkal valószínűleg még soha nem találkoztatok. Nem könnyű őket megismerni, hiszen nem járnak közönségtalálkozókra, nem tagjai a kluboknak, még a meccseken sem ülnek ott a lelátón. Nem vesznek pólót a shopban, nincs felírtos sáljuk, nem írnak a Facebookon. A stadionból nézve nem látszanak. Mintha nem is ugyanebben a világban élnek.

A málló vakolatú külvárosi bérházakban, a nyomortelepek düledező házaiban felnövekvő gyerekek keveset tudnak az utcájukon túli valóságról. Ami a sarkon túl történik, mintha csak a mesében lenne. Rólatok persze tudják, hogy léteztek. Nagyon is számon tartanak benneteket. Miközben csapatokban bandáznak, poros udvarokon rúgják a labdát, arról ábrándoznak, hogy egyszer talán olyanok lesznek, mint ti. Sikeresek. Irigyeltek. Győztesek.

Ezek a képek az interneten bejárták az egész világot, az ötéves afgán kisfiú fotójának híre magához Messihez is elért, aki dedikált mezt küldött neki. Akár azt is mondhatnánk, hogy jól végződött a történet, de mindannyian tudjuk, hogy nincs még vége.

A legelesettebbek és a legkisebbek előtt nektek van a legnagyobb tekintélyetek. Mondjatok

bármit, ők elhiszik. Tegyetek bármit, az lesz a követendő minta. Gyerekek tízezreinek az életét változtathatjátok meg, akkor is, ha nem tudtok róla. Gondolkodjatok el rajta, mit jelent példaképnek lenni. És mondjátok el a gyerekeknek, hogy akkor lesznek sikeresek, ha a nehezebb utat választják, és megdolgoznak az álmaikért.

a hit védelme

Az Eucharisztia

Magyarországon rendezik meg a következő Eucharisztikus Világkongresszust 2020-ban – jelentette be Ferenc pápa az 51. kongresszust lezáró szentmisére küldött videóüzenetében a Fülöp-szigeteki Cebuban. Az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztust hirdető és ünneplő egyhetes kongresszust a Katolikus Egyház négyévente rendezi meg. Húsvét ünnepére készülve időszerű elgondolkodnunk az Eucharisziáról.

Magyarország második alkalommal ad majd otthont az Eucharisztikus Világkongresszusnak 2020-ban. Az 1938 májusában Budapesten megtartott 34. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust záró, Hősök terén bemutatott szentmisén félmillió hívő vett részt. Érdekesség, hogy az 1938-as budapesti kongresszust szintén a Fülöp-szigeteken, akkor Manilában jelentették be, ahol a 33. kongresszust tartották.

Ferenc Pápa a következő szavakkal ismertette döntését: „Most, a kongresszus végén, örömmel jelentem be, hogy a következő Eucharisztikus Világkongresszus 2020-ban Budapesten, Magyarországon lesz. Kérlek mindnyájatokat, hogy hozzám csatlakozva imádkozzatok azért, hogy majd lelkieken gyümölcsöző legyen, és a Szentlélek kiáradjon mindazokra, akik részt vesznek szervezésében.”

Gál Ferenc teológia professzor tanításából merítve az Eucharisztia kifejezés a görög hálaadás (euchariszeszasz) szóból ered. Már az I. század végétől az Oltáriszentség jelzésére használták az utolsó vacsora szavai alapján: „Kezébe

Szerzők :: Legeza László, Török József

vette a kenyeret, hálát adott...” A Bibliában előfordul még a kenyértörés (ApCsel 2,42) és az Úr vacsorája (1Kor 11,20) elnevezés is. Az Eucharisztia bizonyára a benne levő kharisz (kegyelem, kegyelmi adomány) fogalom miatt terjedt el általánosabban, hiszen az Egyház úgy élte meg az utolsó vacsora titkát, mint Jézus szeretetének ajándékát. Teljes értelemben az Eucharisztia Jézus áldozati teste és vére a kenyér és a bor színe alatt, ahogy ő ebben a jelképben az utolsó vacsorán keresztáldozatát elővételezte, és mint örök emlékezetét az Egyházra hagyta.

II. János Pál pápa ECCLESIA DE EUCHARISTIA kezdetű, 2003 nagyesüörtökén kiadott enciklikája az Eucharisztia és az Egyház kapcsolatáról szól. A továbbiakban ebből idézünk néhány gondolatot.

A húsvéti misztériumból születik az Egyház. Éppen ezért az Eucharisztia, ami elsősorban a húsvéti misztérium szentsége, az egyházi élet középpontja. Az Eucharisztia Jézus üdvözítő jelenléte a hívők közösségében, és mint lelki táplálék

az Egyház legdrágább kincse, amit csak magáénak mondhat történelmi zárandokútján.

Az Eucharisztia az Egyház születésének oka. Az evangélisták pontosan elmondják, hogy a Tizenkettő, az apostolok voltak együtt Jézussal az utolsó vacsorán (Mt 26,20; Mk 14,17; Lk 22,14). Figyelemre méltó részlet, hogy az apostolok „voltak egy ideig az új Izrael magva és a szent hierarchia kezdete”. Amikor Krisztus eledelül nyújtotta nekik a testét és a véré, t

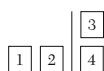

titokzatosan bevonta őket az áldozatba, amelyet néhány óra múlva bemutatott a Kálvárián. A Sínai-hegyen kötött szövetség analógiájára, melyet áldozattal és vérral való meghintéssel pecsételtek meg, Jézus szavai és tettei az Utolsó Vacsorán lerakták az új, messiási közösség alapjait és megalapították az Új Szövetség népét.

A Krisztusba való beépülés, amit a keresztség valósít meg, állandóan megújul és erősödik az Eucharisztikus áldozatban való részesedés által, főként, ha a szentáldozásban ez a részesedés teljes. Elmondhatjuk, hogy nemcsak mi vesszük magunkhoz Krisztust, hanem Krisztus is magához vesz mind együnkünket. Barátságot köt velünk: „Ti a barátaim vagytok” (Jn 15,14). Sőt, mi az életünket neki köszönhetjük: „Aki eszi az én testemet, általam fog élni” (Jn 6,57). A szentáldozásban titokzatos módon megvalósul Krisztus és a tanítvány „egymásban léte”: „Maradjatok meg bennem és én tibennetek” (Jn 15,4).

Az Eucharisztia tehát az összes szentség csúcspontja, mert a Szentlélek hatására az Egyszülött Fiúval való azonosulás

által tökéletesen megvalósítja a communiót az Atya Istennel. A communitio misztériuma megelőzi az összes többi szentséget, mert tökéletesen elvezet a legnagyobb jóhoz: ez minden emberi vágy végső célja, mert elérjük Istent és Isten egyesül velünk a legtökéletesebb egységben.

1. Ókeresztény agapé III. századi ábrázolása a Szent Callixtus-katakombában
2. Szentségimádás Lourdes-ban betegekkel és a Rend zárandokaival (Fotó: Gianfranco Piserà)
3. Szentségi áldás Lourdes-ban, melyre minden évben elviszik betegeiket a máltai lovagok
4. Leonardo da Vinci: Utolsó vacsora

A hajléktalan ember jogosítványa

Kedves Zoltán!

Ezúton szeretnék gratulálni Önnek ahhoz, hogy 20 év után ismét érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik. Hajléktalan emberként kevesen mondhatják el magukról, hogy jogosítványt szereznek. Ön 42 évesen újrapiátta az életét, biztos támaszt nyújt a párjának, több mint másfél éve nem fogyaszt alkoholt. Mindketten tudjuk, hogy ez nem volt egyszerű.

Nehéz gyermekkorra volt. Előfordult, hogy apja testi fenyegetései olyan mély nyomokat hagytak a hátán, hogy szégyellte átöltözni testnevelés órán. Később a cselgáncsozás megerősítette testileg és lelkileg, önbizalmat nyújtott a mindennapokban. 12-13 éves korában már otthon és az iskolában is kiállt magáért. Talán ez a feszült gyermekkor adott okot arra, hogy a szakmunkásképző ideje alatt heccből lopkodni kezdjen. Megmutatta a világnak, mire képes, ami persze nem maradt következmény nélkül: éveket töltött a Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézetében.

Sorkatonai szolgálatra szkizoeffektív zavara miatt nem hívták be, a börtön után karbantartóként állt munkába. Súlyos pszichiai betegségből adódóan sűrűn váltakoztak munkahelyei. A hallucinációk és hangulatzavarok mellett alkoholfogyasztása nehezítette életvezetését. Végül 1996-ban ittas vezetés miatt bevonták „A” és „B” kategóriás jogosítványát. Feleségével 2005-ig tartottak ki egymás mellett, majd ő is magára csukta az ajtót. Egyedül maradt, hajléktalanná vált.

Új párjával, akit Tündinek becéz, 2007-ben ismerkedett meg egy üzemi konyhán. A hanghordozásába és kirekesztettségébe szeretett bele. Még a poharat is letette, mert – ahogy Ön fogalmazott – meg akarta menteni ennek a kedves hajléktalan nőnek az életét. Egy 11. kerületi telken alakították ki új, közös otthonukat.

Tünde az ELTE történelemszakán tanult, majd depresszív hajlama és öngyilkossági kísérletei miatt pszichiátriára került. Jelenleg 57 százalékban egészségkárosodott.

Kettejük egyedi problémái közös nehézségekké adódtak össze. 2014-ben közel álltak ahhoz, hogy utcára kerüljenek. Nagy volt a kockázata, hogy Ön újra a pohár után nyúl – de nem tette.

Az utcai szociális munkásaikként pályáztunk Önöknek 350.000 forintot, amelyben lakhatásuk azonnali megoldását és Zoltán munkaerő-piaci esélyeinek javítását tűztük ki célul. A pályázatba Zoltán jogosítványának visszaszerzését, hat havi BKV-bérlettámogatást, egy teljes körű fogpótlást és ingyenes szemüvegkészítést terveztünk. Eközben személyes kapcsolatai révén kilátásba helyeződött egy beköltözhető ingatlan is, ahova vízellátó és víztároló rendszert, elektromos láncfűrész, csaptelepeket vásároltunk.

A közös projektünk 2016 januárjában zárult. A legnagyobb kihívást a Nemzeti Közlekedési Hatóság közel 110.000 ezer forintba kerülő utánpótlási programja jelentette. A 20 éves archívált bírósági határozatok, az önkormányzati igazolások beszerzése sok utánajárást igénylő feladat volt. De nem adta fel, sikeresen levizsgázott és már csak a jogosítvány kiváltása volt hátra.

2016 januárjában euforikus boldogság töltötte el. Húsz év után ismét kezében tarthatta érvényes vezetői engedélyét. Jelenleg mindent megtesz annak érdekében, hogy Tünde megfelelő ápolásban részesüljön, a napi betevő megteremtése mellett pedig munkát keres.

Mint szociális munkása büszke vagyok kitartására, és köszönöm, hogy együtt dolgozhattunk!

Fülepi Henrietta
szociális munkás

Teltházzal működtek a nappali melegedők

Lezárult a hajléktalan ellátás krízisidőszaka, melynek során több krízisszállót is nyitott a Magyar Máltai Szeretetszolgálat a főváros budai oldalán. Sokan azonban idén sem vették igénybe az éjszakai szálláshelyeket, őket a teajárat és az utcai gondozószolgálat látta el enni és innivalóval, takaróval.

Március közepén indult el utójára az idei krízisidőszakban a Magyar Máltai Szeretetszolgálat teajárata, mely a főváros budai oldalán szendvicset és forró teát vitt a hajléktalan embereknek. A novembertől működő járaton 84 középiskolás diák teljesített önkéntes szolgálatot, esténként – az időjárástól függően – harminc-ötven főt ellátva. A teajáratot a mozgó orvosi rendelő kísérte.

Budapesten a Szeretetszolgálat hat nappali melegedőt üzemeltet. Az egyes intézmények napi átlag forgalma meghaladta a kétszáz főt. Nemcsak hajléktalan emberek vették igénybe az ellátást, főként hónap végén kisnyugdíjasok és rászoruló családok is betértek forró teára, zsíros kenyérrre, vagy egyszerűen csak melegedni. Budapesten az állandó éjszakai menedékek mellett két krízisszálló nyílt, a Feszty Árpád utcában, valamint a Rimaszombati úti Kollégiumban, ezekkel együtt 426 férőhely áll rendelkezésre, melynek 80-90%-os volt a kihasználtsága ezen a télen. A krízisidőszakban a Máltai Szeretetszolgálat tüdőszűrő busza 2171 személyt vizsgált meg. Ezen a télen a speciálisan átalakított busz 3542 km-t tett meg, járt Veszprémben és Miskolcon is. A vidéki nagyvárosok hajléktalan ellátó intézményei a korábbinál enyhébb tél ellenére is teljes kihasználtsággal működtek, a nappali melegedők és népkonyhák teltházzal üzemeltek.

Könyvajánló

A jövő Szimfóniája – kézikönyv a zene erejéről

A zene felemel és megtart. Ez az alapelve és célja a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Symphonia Alapítvány közös Szimfónia programjának. A zenét szociális eszközként alkalmazó módszer első évének gyakorlati tapasztalatait a program munkatársai kézikönyv formájában foglalták össze, mely elérhető a programban résztvevő iskolákban és a Szeretetszolgálat intézményeiben. A kiadvány módszertani segítséget nyújt a hátrányos helyzetű gyerekeket felzárkóztató program elindításához és működtetéséhez.

A nyomorból kivezető út az iskolában kezdődik Vecsei Miklós, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alelnöke szerint, és ezt támasztják alá a Szimfónia Program szakemberei is, akik a program során gyakorlatban tapasztalták meg a zene felemelő és megtartó erejét. A zenét szociális eszközként alkalmazó módszer ugyanis nem tehetséggondozás céljából jött létre, hanem, hogy a hátrányos helyzetű, gyakran magatartási gondokkal és tanulási nehézségekkel küzdő gyerekek kapaszkodót találjanak, megerősítést kapjanak, így javuljon iskolai teljesítményük és növekedjen az esélyük a továbbtanulásra. A cél eléréséhez számos alapvető szem előtt kell tartani, ezekről is részletesen ír a Szimfónia Program – A zene mint szociális eszköz című kiadvány. A kötet összefoglalja a szociális, a pedagógiai és zenepedagógiai munka helyét és szerepét a programban. Ugyanakkor elemzi a Szimfónia hatását a gyerekekre és a közösségre, elméleti háttérrel adva a módszernek. Az elsősorban szociális munka elengedhetetlen feltétele a kooperáció a szociális munkás, a szülők, a zenetanárok, az iskola, és más, például gyermekjóléti vagy egészségügyi intézmények között. A program egyik mérföldköve a szimfóniás gyerekek fellépése. A legtöbben közülük nem szoktak az iskolai műsorban szerepelni, eddig legfel-

jebb csak közönség voltak. Számukra fellépni az iskolában, vagy nagyobb hallgatóság előtt, addig ismeretlen, hatalmas élmény. De éppen ez a módszer lényege.

Mindenki Játéka – módszertani kiadvány

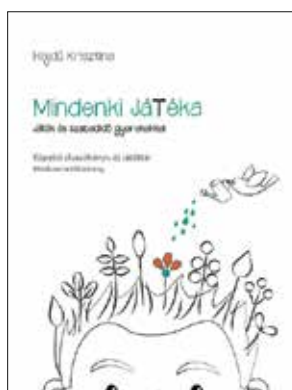
Egy meghatározás szerint a játék nem más, mint a gyermek felhőtlen örömhöz való jogának megjelenése, a gondtalanság

kifejezése. Ez minden gyermeknek jár. A felnőttek kötelessége, hogy valamennyien élhessenek vele. Aki kicsi korában nem tanul meg játszani, később nem lesz képes teljes életet élni.

Januárban jelent meg a Magyar Máltai Szeretetszolgálat legújabb módszertani kiadványa, melynek szerzője Hajdú Krisztina

klinikai gyermek szakpszichológus, aki a kiadvánnyal ahhoz nyújt segítséget, hogy mindenkinek legyen lehetősége jól játszani. Sok év tapasztalatait foglalja össze a kiadvány, mely nem csupán elméleti háttérrel ad, de közel száz játékkötletet és leírást is tartalmaz. A szerepjáték, az ügyességi játék, az alkotó játék mind hozzájárul a gyermek szellemi, fizikai és lelki fejlődéséhez.

A legegyszerűbb fogócskától a gyerekekkel együtt elkészített mesekönyvökön át a közösen kitalált és megalkotott társasokig számos játékot ismertet a kötet. Hivatásos nevelők és érdeklődő szülők egyaránt kézbe vehetik, hogy a gyermekek életét ismét valódi játékokkal tölthessék meg. És aktívan bekapcsolódva a gyerekek játékába, vagy csak figyelve őket, mi is újra átélhetjük, milyen lovagnak és hercegnőnek lenni a párnából épített várban...

Meglátni a jót...

Távol a technokrata világtól az Ormánság természeti kincsekkel teli különleges része Magyarországnak. Az évszázados rossz gazdálkodás eredményeként azonban az elmúlt évtizedek alatt ez a dél-magyarországi terület az egyik leghátrányosabb térséggé vált. A dél-baranyai országrész társadalmi és gazdasági folyamatait vizsgálja az Úton lévő falvak harmadik kötete.

Az ormánsági legenda szerint a tsz-esítés után visszakapott földeket a gazdák egy rekesz söréret is odaadták a kocsmában, csak hogy szabaduljanak a szaktudás hiányában megművelhetetlen területtől. Ma már erre nincs lehetőségük. Nemcsak azért, mert alig van helyi gazda kezében ormánsági földterület, hanem mert nincs kocsmák! A pénztelenség és bizalomvesztés

apátiájában azonban számos termékeny kezdeményezés igyekszik kiemelni az Ormánság lakóit a mélyszegénységből. A térség szociális és társadalmi folyamatainak vizsgálatakor ezeket a pozitív kezdeményezéseket is bemutatják fiatal kutatók a Magyar Máltai Szeretetszolgálat decemberben megjelent Úton lévő falvak című sorozatának harmadik kötetében. A Kezdetek a végeken című kiadvány arra törekszik, hogy komplexen mutassa be az Ormánság múltját és jelenlegi állapotát, hiszen a problémákat együtt kezelve lehet megalapozni és felépíteni egy biztató jövőt.

jelenlét

A húspult mögött egyszer csak megjelent Jani. Igazi hentes alkat, széles mosollyal az arcán. Néhány szó után egyből tudja a vásárló: ez az ember bármit el tud adni. 24 évesen költözött el a faluból, mert bár volt szakmája, mégis csak árokásás jutott neki, és még így is a szerencsésebbek között volt. Tizenegy évig dolgozott Budapesten hentesként, majd úgy döntött, elég volt a család nélküli életből, és hazatér Gyulajra, ahol megnyílt az első és egyetlen húsbolt. Janit hazahívták, mert volt hova.

A valaha virágzó Gyulaj a második világháború után egyre lejjebb csúszott, termőföldjét elvesztette, a közössége darabokra esett, a falu nyomorba sodródott. Ezt az elfeledett, alig ezerfős kistelepülést sokan hagyták el úgy, hogy gondolatban sem tértek vissza. „Generációk során elveszett az a kultúra és mezőgazdasági tudás, mely oly sokáig megtartotta a települést” – magyarázza dr. Németh Nándor geográfus, aki a falu szülőtteként pontosan látta az itt élő emberek

problémáit, ezért partnereket és megoldásokat keresett. Egyik fő társa a község fejlesztésében Dobos Károlyné polgármester, aki szerint Gyulaj nem kudarcos a falu, egyszerűen csak munkát kell biztosítani az embereknek, és az mindent megváltoztat.

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat 2010 óta van jelen a falu életében. A Községi Házban egy szociális munkás dolgozik, ő intézi az elmaradt hátralékok rendezését, az érkező adományok kiosztását, és látogatja a családokat. Munkáját ma már két helyi fiatal segíti. Van baba-mama klub, gyerekfoglalkozás, Szimfónia program és nyugdíjas kör. De hetente kétszer gyógyszerzárra is átalakul a ház. A szociális munkás összegyűjti a recepteket és a gyógyszerek árát, majd amikor azok

Ha nem lesz lelki megújulás, akkor nem lesz semmi

A fizika törvényei szerint ahhoz, hogy valami stabilan álljon, legalább három ponton kell alátámasztani. Németh Nándor, a Gyulajért Alapítvány elnöke szerint ezt a kis tolnai falut is három dolog támasztotta meg a legnehezebb időkben. Ott volt „a kiváló termőföld, a Jóisten és az emberek egymásnak”.

Fotó :: Fejér Máté

megérkeznek a közeli város patikájából, kiosztja. Ez nagy segítség az alig néhány ezer forintból gazdálkodó embereknek. Érdemi tömegközlekedés ugyanis nincs, néhány autós pedig, akár 4-5 ezer forintot is elkér azért,

és hozzáteszi: a jövőben szeretnék bevonni a gyulajiakat a növénytermesztésbe is.

2015 őszén a Máltai Szeretetszolgálat fenntartásában kezdte az új tanévet a gyulaji iskola és óvoda, melyekhez hamarosan Biztos Kezdet Gyerekház és Tanoda is társul majd. A sportélet is fellendült a faluban a Máltai SE foci programjának köszönhetően, igaz, ősztől tavaszig hét közben szünetelnek a délutáni edzések a műfüves pályán, hogy spóroljanak a világítással. A plébánia épületét a Pécsi Egyházmegyével közösen

megújították, a közösség önerőből rendbe hozta a régi Kálváriát és újra van hitoktatás a faluban. „Ez nagyon fontos, hiszen ha nem lesz lelki megújulás, akkor nem lesz semmi.” – mondja Németh Nándor.

A Szövetkezet a jövőben lakásépítési és felújítási programot tervez, tovább fejlesztik az oktatást a faluban és növelik az üzemek kapacitását. Templom, iskola, közösség – ez látható a Jováncai termékek címkéjén, ez a Sorsfordító falu program jelképe is, és ez a három pillér az a hétpecsétes titok, ami Gyulaj, az egykor elszigetelt falu számára megnyithat egy lehetséges kiutat a nyomorból.

„Célunk, hogy a jövedelmet helyben tartsuk, azaz ne a városba kelljen eljárni vásárolni” – mondja Sej Gábor Leó, a szövetkezet elnöke,

felújították, a közösség önerőből rendbe hozta a régi Kálváriát és újra van hitoktatás a faluban. „Ez nagyon fontos, hiszen ha nem lesz lelki megújulás, akkor nem lesz semmi.” – mondja Németh Nándor.

A Szövetkezet a jövőben lakásépítési és felújítási programot tervez, tovább fejlesztik az oktatást a faluban és növelik az üzemek kapacitását. Templom, iskola, közösség – ez látható a Jováncai termékek címkéjén, ez a Sorsfordító falu program jelképe is, és ez a három pillér az a hétpecsétes titok, ami Gyulaj, az egykor elszigetelt falu számára megnyithat egy lehetséges kiutat a nyomorból.

1 2

1. Az iskolát is a húszem látja el
2. Készül a Jováncai paradicsomlét